

## «Υιοί Φωτός»

*«Πάντες σεις είσθε υιοί φωτός και υιοί ημέρας. Δεν  
είμεθα νυκτός ουδέ σκότους.»  
—Α' Θεσσαλονικείς 5:5—*

**Κατά τη** διάρκεια της διακονίας του, ο Ιησούς δήλωσε: «Εγώ είμαι το φως του κόσμου», και η Αγία Γραφή αλλού τον αναφέρει ότι «ήταν το Φως, το αληθινό που φωτίζει κάθε άνθρωπο που έρχεται στον κόσμο». (Ιωάννης 8:12· 1:9) Το φως εκείνη την εποχή το είδαν μόνο λίγοι, γιατί έλαμπε σε «σκοτεινό μέρος». Σε εκείνους που το είδαν, ο Δάσκαλος είπε: «Υμών δε οι οφθαλμοί είναι μακάριοι, διότι βλέπουνσι.» —Β' Πέτ. 1:19· Ματθ. 13:16

Όλοι όσοι θα έχουν ποτέ το δικαίωμα για τη ζωή πρέπει να έχουν το φως, τη θεία Αλήθεια, και δεδομένου ότι ο σκοπός του Θεού είναι όλοι -συμπεριλαμβανομένων εκείνων στο «σπίτι της φυλακής» του σκότους και του θανάτου— να έχουν την ευκαιρία να αποδεχτούν τη ζωή, πρέπει να έρθει η ώρα που όλοι θα δουν το φως του Αγίου Λόγου. (Ησα. 24:22· 42:7· Ιωάννης 5:28,29) Είναι θέλημα του Θεού «όλοι οι άνθρωποι να σωθούν [από τον Αδαμικό θάνατο, την άγνοια και την τύφλωση] και να φτάσουν εις επίγνωσιν της αληθείας» — Α' Τιμ. 2:3,4,

Η Αγία Γραφή αποκαλύπτει ότι προτού ο κόσμος αποκτήσει αυτό το φως, ή γνώση, μια τάξη αγίων—η αληθινή εκκλησία, η νύφη του Χριστού—πρέπει να εκπαιδευτεί ως «παιδιά φωτός» και να ολοκληρωθεί και

να δοξαστεί μαζί με τον Ιησού, τον ουράνιο γαμπρό τους. Σχετικά με την αληθινή Εκκλησία κατά τη διάρκεια του επίγειου προσκυνήματος της διαβάζουμε: «Διότι ήσθε ποτέ σκότος, τώρα όμως φως εν Κυρίω· περιπατείτε ως τέκνα φωτός.» (Εφεσ. 5:8) Όταν ταξινομηθήκαμε ως «σκοτάδι», ήμασταν σε άγνοια και παρανόηση για τον Θεό και τον Άγιο Λόγο και το σχέδιό του. Τώρα, όμως, απολαμβάνουμε το φως.

Τα παιδιά του φωτός μετρούν τις απόψεις τους και κατευθύνουν τις σκέψεις, τα λόγια και τις πράξεις τους, όχι από αυτό που η πλειονότητα των γειτόνων τους πιστεύει ότι είναι σωστό, αλλά από αυτό που διδάσκει ο Λόγος του Θεού. Σε αρμονία με την πλήρη αφιέρωσή τους μέχρι θανάτου, λένε: «Πρέπει να είμαι ειλικρινής στον Κύριό μου». Έτσι, οδηγούνται από το Άγιο Πνεύμα, το Πνεύμα της Αλήθειας, το Πνεύμα της αγάπης, που τους ενεργοποιεί (Ρωμ. 8:14). Και ο ιερός Λόγος του Επουράνιου Πατέρα μας είναι πράγματι «λύχνος» εις τους πόδας μας και «φως» εις τας τρίβους μας. (Ψαλμ. 119:105)

## **ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ!**

Ο Παύλος έγραψε: «Ας μη κοιμώμεθα ως και οι λοιποί, αλλ' ας αγρυπνώμεν και ας εγκρατευώμεθα.» (Α' Θεσ. 5:6) Στο πλαίσιο αυτού του εδαφίου, μας προτρέπουν να παρακολουθούμε τα σημάδια των καιρών που σχετίζονται με την «ημέρα του Κυρίου», ακόμη και την αλλαγή στην γενική κατάσταση ή τάξη πραγμάτων στον κόσμο που τώρα πλησιάζει. (εδάφ. 2) Ενώ ο Σατανάς, ο Αντίπαλός μας, είναι πάντα ενεργός στις προσπάθειές του να βλάψει το μεγάλο και ένδοξο αγώνα του Κυρίου, θα είναι ακόμα πιο σαγηνευτικός στη κακή επιρροή του, «εν πάση δυνάμει και σημείοις και τέρασι ψεύδους» τις μέρες που ζούμε τώρα. (Β' Θεσ. 2:9) Πρέπει, επομένως, να

είμαστε όλο και πιο προσεκτικοί στην φύλαξη κάθε σημείου επίθεσης. «Αγρυπνείτε, στέκεσθε εν τη πίστει, ανδρίζεσθε, ενδυναμούσθε.» —Α' Κορ. 16:13

Ο Πατέρας μας απαιτεί από εμάς να προσέχουμε, και θα ανταμείψει εκείνους που το κάνουν πιστά. Μας προτρέπει να μείνουμε ξύπνιοι και μαζί με όλα τα παιδιά του φωτός να μαθαίνουμε όλο και περισσότερο για τον Άγιο Λόγο και το θέλημά του. Επιθυμεί περαιτέρω να ενημερωθούμε πληρέστερα σχετικά με την θαυμαστή «κατά την αιώνιον πρόθεσιν, την οποίαν έκαμεν εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών». (Εφεσ. 3:11) Πρέπει επίσης να αυξάνουμε σε χάρη και σε γνώση καθώς αγρυπνούμε. —Β' Πέτ. 3:18

Ο κόσμος γενικά είναι ακόμα ένα σκοτεινό μέρος, αλλά ο λαός του Θεού έχει ειδικό φωτισμό. Είναι παιδιά του φωτός και αγαπούν το φως. «Συ δε αγρύπνει εις πάντα, κακοπάθησον, εργάσθητι έργον ευαγγελιστού, την διακονίαν σου κάμε πλήρη.» (Β' Τιμ. 4:5) Παρακολουθώντας προσεκτικά τα αυξανόμενα σημάδια των καιρών, έχουμε το προνόμιο να επιστήσουμε στην προσοχή των άλλων εκείνες τις θαυμάσιες εκπληρώσεις της θείας προφητείας και πώς σχετίζονται με την από καιρό υποσχεμένη βασιλεία που έρχεται προσεχώς. —Ματθ. 6:10

Εκτός από το να είμαστε προσεκτικοί, πρέπει να είμαστε νηφάλιοι, όχι αναστατωμένοι ή ευρισκόμενοι σε ένταση κατάστασης, αλλά ήρεμοι και καλά ασκημένοι στην εγκράτεια. Μερικοί άνθρωποι ταραάζονται εύκολα και παρασύρονται από «άνεμον της διδασκαλίας». (Εφεσ. 4:14) Δεν μπορούν να δώσουν τον λόγο για το τι δέχονται. Δεν φαίνεται να γνωρίζουν ότι οι θεϊκές αλήθειες προορίζονται για όσους αναζητούν, περιμένουν, παρακολουθούν, πεινούν και διψούν για δικαιοσύνη. —Ματθ. 5:6

Ένα μέρος της νηφάλιας εγρήγορσής μας αφορά επίσης ειδικά τη διατήρηση της «ζωντανής θυσίας» μας στο θυσιαστήριο. (Ρωμ. 12:1· Εβρ. 13:15) Κάνοντας αυτό, πρέπει επιπλέον να διατηρούμε πλήρη αφιέρωση στον Θεό· αυξάνοντας σε ομοιότητα με το Χριστό· δίνοντας πιστή μαρτυρία για την Αλήθεια και βοηθώντας άλλους να κάνουν το ίδιο.

## Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Οι πιστοί ακόλουθοι του Ιησού δεν περπατούν «κατά το πολίτευμα του κόσμου τούτου, κατά τον άρχοντα της εξουσίας του αέρος, του πνεύματος το οποίον ενεργεί την σήμερον εις τους υιούς της απειθείας.» (Εφεσ. 2:2) Είναι το φως του κόσμου και «περιπατούν ως τέκνα φωτός». (Εφεσ. 5:8) Ο Λόγος του Θεού είναι συνεχώς μια λάμπα που καθοδηγεί και κατευθύνει τη πορεία τους.

Η ανθρώπινη φαντασία και ιδέες, ή ακόμα και οι συνειδήσεις, δεν επαρκούν για να μας καθοδηγήσουν σωστά. Χρειαζόμαστε τη γέννηση του Αγίου Πνεύματος και τον φωτισμό του νου μας σε σχέση με ό,τι έχει γραφτεί στον Λόγο της Αλήθειας του Θεού για μάθηση και διδασκαλία. «Αλλ' ημείς δεν ελάβομεν το πνεύμα του κόσμου, αλλά το πνεύμα το εκ του Θεού, διά να γνωρίσωμεν τα υπό του Θεού χαρισθέντα εις ημάς.» «Διότι ο Θεός ο ειπών να λάμψη φως εκ του σκότους, είναι όστις έλαμψεν εν ταις καρδίαις ημών προς φωτισμόν της γνώσεως της δόξης του Θεού διά του προσώπου του Ιησού Χριστού.» — Α' Κορ. 2:12· Β' Κορ. 4:6

Ως παιδιά του φωτός, θα πρέπει να δίνουμε ιδιαίτερη έμφαση στην ειλικρίνεια στο πνευματικό μας περπάτημα ενώπιον του Κυρίου. «Ας περπατάμε με ειλικρίνεια, όπως την ημέρα», προειδοποίησε ο Παύλος. (Ρωμ. 13:13) Κάθε αληθινό τέκνο του Θεού θα πρέπει να φροντίζει να είναι τίμιος, όχι μόνο σε οικονομικά

ζητήματα, αλλά και στη μεταχείρισή του προς τους γείτονές του, τους εν Χριστώ αδελφούς του, και πάνω απ' όλα, στην ομολογία που σέβεται την πίστη του. Γίνεται μια δοκιμασία σε αυτή τη γραμμή, και όσοι αγαπούν την εύνοια των ανθρώπων παρά την εύνοια του Θεού, αργά ή γρήγορα θα αποδείξουν ότι δεν είναι κατάλληλοι για την ουράνια βασιλεία.

Ο απόστολος σχολιάζει περαιτέρω την προοδευτική πορεία του Χριστιανού: «Καθώς λοιπόν παρελάβετε τον Χριστόν Ιησούν τον Κύριον, εν αυτώ περιπατείτε, ερριζωμένοι και εποικοδομούμενοι εν αυτώ και στερεούμενοι εν τη πίστει». «Μην περπατάτε κατά τη σάρκα, αλλά κατά το Πνεύμα». «Περπατείτε εις νέαν ζωήν». «Περπατείτε κατά το Πνεύμα και δεν θέλετε εκπληροί την επιθυμίαν της σαρκός.». — Κολ. 2:6,7· Ρωμ. 8:1· 6:4· Γαλ. 5:16

Στην πορεία μας προς τον πλήρη αγιασμό, θα βιώσουμε, όπως και ο Ιησούς, ότι το σκοτάδι μισεί το φως. «Εάν ήσθε εκ του κόσμου, ο κόσμος ήθελεν αγαπά το ιδικόν του· επειδή όμως δεν είσθε εκ του κόσμου, αλλ' εγώ σας εξέλεξα εκ του κόσμου, διά τούτο σας μισεί ο κόσμος.» (Ιωάννης 15:19) Ωστόσο, πρέπει να είμαστε ζηλωτές για την Αλήθεια. Πρέπει να αναπτυχθούμε και να περπατήσουμε στην Αλήθεια, διακηρύσσοντάς την πιστά και πάντα μιλώντας την με αγάπη.

## **ΛΑΜΨΕ ΠΡΟΣ ΑΛΛΟΥΣ**

«Σεις είσθε το φως του κόσμου· πόλις κειμένη επάνω όρους δεν δύναται να κρυφθή». «Ούτως ας λάμψη το φως σας έμπροσθεν των ανθρώπων, διά να ίδωσι τα καλά σας έργα και δοξάσωσι τον Πατέρα σας τον εν τοις ουρανοίς». (Ματθ. 5:14,16) Τα λυχνάρια μας πρέπει να καθαρίζονται, να τακτοποιούνται και να καίγονται έντονα, αν το φως μας πρόκειται να λάμψει προς τη δόξα

του Πατέρα μας. Ας μην είμαστε από εκείνους που μπορεί να φαίνονται αδιάφοροι για το θέμα της τακτοποίησεως των λυχναριών τους. Ως αποτέλεσμα, το φως τους δεν λάμπει έντονα, γιατί το σκεύος σκοτεινιάζεται από λάθος ή ίσως από έλλειψη επιθυμίας να υπηρετήσουν και να βοηθήσουν τους άλλους.

Άλλοι μπορεί να έχουν το φως, αλλά αποτυγχάνουν να το αφήσουν να έχει την κατάλληλη θέση ή επίδραση στην καρδιά, το μυαλό και τον χαρακτήρα τους. Έτσι, το φως μέσα τους είναι πολύ αμυδρό λόγω της απουσίας σωστής ανάπτυξης μέσα στην ύπαρξή τους σύμφωνα με τη δικαιοσύνη. Θα πρέπει να έχουμε κατά νου τη νουθεσία της Αγίας Γραφής: «Φως σπείρεται διά τον δίκαιον.» —Ψαλμ. 97:11

Ο Απόστολος Παύλος αναφέρθηκε στο προνόμιο και την ευθύνη μας ως φορείς φωτός. «Σεις είσθε η επιστολή ημών, εγγεγραμμένη εν ταις καρδίαις ημών, γνωσκομένη και αναγνωσκομένη υπό πάντων ανθρώπων». «Διότι εγείναμεν θέατρον εις τον κόσμον, και εις αγγέλους και εις ανθρώπους». (Β' Κορ. 3:2· Α' Κορ. 4:9) Το να είμαστε «γνωσκομένοι» («γνωστοί») από τους άλλους και ένα «θέατρον» γι' αυτούς μπορεί να γίνει μόνο εάν είμαστε φορείς φωτός.

Στο βαθμό που επιτρέπουμε στην προκατάληψη, την υπερηφάνεια, τον εγωισμό, την αυτοεκτίμηση, τη διαμάχη, την αδικία ή την αδικία να διαταράξουν την ελευθερία με την οποία λαμβάνουμε και κρατάμε μπροστά το φως της Αλήθειας, με την ίδια αναλογία το φως σίγουρα θα εξασθενήσει. Μια τέτοια πορεία, αν συνεχιστεί, θα οδηγήσει τελικά τέτοιους σε μια κατάσταση σκότους. Ο Ιησούς προειδοποίησε τους μαθητές του: «Εάν λοιπόν το φως το εν σοι ήναι σκότος, το σκότος πόσον;!» — Ματθ. 6:23

Μια μεγάλη προτροπή για εμάς είναι: «Το

Πνεύμα μη σβύνετε». (Α' Θεσ. 5:19) Θα μπορούσε να σβήσει εντελώς, αλλά με τη βοήθεια του Κυρίου, πρέπει να διατηρήσουμε αυτόν τον ανεκτίμητο θησαυρό. Είναι απόδειξη ότι είμαστε παιδιά του Θεού. Είναι ο «αρραβών» —η υπόσχεση ή η διαβεβαίωση— της αιώνιας κληρονομιάς μας. —Εφ. 1:14

Ως παιδιά του φωτός, «είμαστε πρεσβευτές του Χριστού». (Β' Κορ. 5:20) Ενώ ζούμε ακόμη στον κόσμο, δεν είμαστε εκ του κόσμου, αλλά μεταφέραμε την πίστη μας, και, επομένως, «το πολίτευμά μας είναι στον ουρανό». (Φιλ. 3:20) Ως εκπρόσωποι και πρεσβευτές του Χριστού, σίγουρα αισθανόμαστε και την αξιοπρέπεια και την τιμή αυτής της θέσης και τη βαριά ευθύνη, καθώς, ό,τι και να κάνουμε εν λόγω ή εν έργω, το κάνουμε στο όνομα του Κυρίου Ιησού. (Κολ. 3:17) Η επιθυμία της καρδιάς μας είναι να «λάμπουμε ως φωστήρες εν τω κόσμω, κρατούντες τον λόγον της ζωής» — Φιλ. 2:15,16

## ΟΙ ΣΟΒΑΡΕΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ

«Αγαπητοί, μη παραξενεύεσθε διά τον βασανισμόν τον γινόμενον εις εσάς προς δοκιμασίαν, ως εάν συνέβαινεν εις εσάς παράδοξόν τι.» (Α' Πέτ. 4:12) Πρέπει να είμαστε πάντα προετοιμασμένοι για σοβαρές δοκιμασίες, για τις οποίες διαβάζουμε: «Διότι θέλουσιν εγερθή ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται και θέλουσι δείξει σημεία μεγάλα και τέρατα, ώστε να πλανήσωσιν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς.» — Ματθ. 24:24

Όχι μόνο θα δοκιμαστεί η γνώση μας για την Αλήθεια και η πίστη μας, αλλά και η Χριστιανική μας αγάπη. «Και εάν έχω προφητείαν και εξεύρω πάντα τα μυστήρια και πάσαν την γνώσιν, και εάν έχω πάσαν την πίστιν, ώστε να μετατοπίζω όρη, αγάπην δε μη έχω, είμαι ουδέν.» — Α' Κορ. 13:2

Μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι ο Πονηρός θα

χρησιμοποιήσει κάθε μέσο για να μας παρουσιάσει το σκοτάδι για φως και να μας απομακρύνει από τον ξεκάθαρα δηλωμένο κανόνα περί της αγάπης. Θα πρέπει επίσης να θυμόμαστε ότι μια κατάσταση της καρδιάς χωρίς αγάπη, ένα υπερεπικριτικό πνεύμα, τόσο ξένο προς το πνεύμα του Κυρίου μας, δεν μπαίνει μέσα μας ξαφνικά, αλλά αναπτύσσεται σταδιακά.

Ως εκ τούτου, κάθε μέρα, ο καθένας από εμάς θα πρέπει να ερευνά την καρδιά του για να δει αν μπορούμε να βρούμε εκεί προς κανέναν —άγιον ή αμαρτωλόν— που να έχει ένα πνεύμα υποκρισίας, κακίας ή της μοχθηρίας που ο Κύριος χαρακτήρισε μεταφορικά ως προζύμι μολύνον με την επιρροή του.—Ματθ. 16:6· Λουκάς 12:1· Α' Κορ. 5:8

«Δεν ξέρετε ότι λίγο προζύμι ζυμώνει ολόκληρο το ζυμάρι;» (Α' Κορ. 5:6) Λίγος φθόνος, λίγος θυμός, λίγο μίσος ή διαμάχη, μπορούν γρήγορα να δηλητηριάσουν την καρδιά μας και σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα να μετατρέψουν τη γλυκύτητα της φύσης μας, το πνεύμα της αγάπης, σε καυστική πικρία. Επιπλέον, το προζύμι δεν είναι πιθανό να περιοριστεί σε ένα άτομο, αλλά μπορεί επίσης να εξαπλωθεί σε άλλα, και έτσι πολλοί μπορεί να μολυνθούν.

## ΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Τα παιδιά του φωτός πρέπει να καλλιεργούν όλο και περισσότερο όλα τα διάφορα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Η γνώση από μόνη της «φουσκώνει, αλλά η αγάπη οικοδομεί». (Α' Κορ. 8:1) Υπάρχει μόνο ένας τρόπος με τον οποίο μπορούμε να ενισχύσουμε πλήρως τον εαυτό μας για να μην πέσουμε σε οποιαδήποτε από τις αυταπάτες και τις παγίδες του Πονηρού.

Μια τέτοια οχύρωση δεν διασφαλίζεται εξ ολοκλήρου από τη γνώση, αν και η γνώση είναι ζωτικής



σημασίας και πολύ σημαντικό στοιχείο σε αυτήν. Ένα άλλο συστατικό, και υψίστης σημασίας, είναι η υπακοή στις δίκαιες αρχές που ορίζονται στον Λόγο του Πατέρα μας, και όπως απεικονίζεται στη ζωή και τον χαρακτήρα του Κυρίου μας Ιησού. Επομένως, εάν φιλοδοξούμε να γίνουμε «παιδιά φωτός», ικανά να δείξουμε την καλοσύνη και τη δόξα του Θεού στον κόσμο, πρέπει να «υπερπροσθέσουμε» στην πίστη μας τα χαρίσματα του σθένους, της γνώσης, της εγκράτειας, της υπομονής, της ευσέβειας, της αδελφικής καλοσύνης και της αγάπης. Αν αυτά βρεθούν σε αφθονία μέσα μας, δεν θα μας επιτρέψουν να είμαστε «ουχί αργοί ουδέ ακάρποι εις την επίγνωσιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού». —Β' Πέτ. 1:5-11 ■